

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714210454
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714210454.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej P. C., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX C., prechodne bytom X. XXX/X, XXX XX C., o zaplatenie 2.161,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/162/2014 - 57 zo dňa 20. októbra 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom a treťom výroku, ktorými uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.973,83 eur, nahradiť mu trovy konania 129,50 eur v mesačných splátkach a vo zvyšku príslušenstva žalobu zamietol m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.973,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne, počítaným zo sumy 1.173,75 eur od 13. augusta 2011 do zaplatenia, nahradiť mu trovy konania vo výške 129,50 eur, všetko v mesačných splátkach po 50,- eur vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku ohľadom príslušenstva žalobu z a m i e t a .

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo štvrtom výroku o nepriznaní náhrady trov konania právnemu zástupcovi žalobcu zrušuje a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

IV. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zastavil konanie v časti 187,31 s príslušenstvom (prvý výrok), zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.973,83 eur a nahradiť mu trovy konania 129,50 eur v splátkach po 50,- eur vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh naraz (druhý výrok), vo zvyšnom príslušenstve žalobu zamietol (tretí výrok) a právnemu zástupcovi žalobcu nepriznal náhradu trov konania (štvrtý výrok).

Z rozhodnutia súdu prvej inštancie a zo spisu vyplýva, že žalovaná podpísala 27. mája 2010 žiadosť o poskytnutej Rýchlej pôžičky; požiadala právneho predchodcu žalobcu spoločnosť Consumer finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné Námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej ako „právny predchodca žalobcu“) o pôžičku 2.000,- eur s dobou splatnosti 60 mesiacov platbami z bežného účtu; 31. mája 2010 bola vyhotovená Zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 7072894 (ďalej ako „Zmluva“), ktorá v časti I. „Osobné údaje o klientovi“ obsahovala údaje žalovanej; v článku V. „Schválená výška pôžičky“ bola uvedená výška schválenej pôžičky v sume 2.000,- eur pri 60 splátkach po 62,50 eur na 60 mesiacov.

Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 1.750,- eur, celková suma pôžičky 3.750,- eur, ročná úroková sadzba 32,13 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej ako „RPMN“) 32,13 % a priemerná hodnota RPMN 20,72 %. Zmluva bola podpísaná za právneho predchodcu žalobcu jeho zástupcom a za žalovanú bolo v časti podpis klienta uvedené „Vid' žiadosť“. Z dôvodu nesplácania úveru zo strany žalovanej dohodnutým spôsobom ju vyzval právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23. júla 2011, označeným ako „Predžalobná upomienka“ k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo do 3 dní od doručenia predmetnej predžalobnej upomienky; z priloženej fotokópie obálky vyplýva, že žalovaná predžalobnú upomienku neprevzala v odbernej lehote a zásielka sa vrátila odosielateľovi 09. augusta 2011.

Dňa 01. februára 2015 postúpil právny predchodca žalobcu pohľadávku voči žalovanej vo výške 2.161,14 eur na žalobcu.

Podaním zo dňa 20. októbra 2015 vzal žalobca žalobu späť ohľadom sumy 187,31 eur, predstavujúcu pokutu z omeškania; po úprave petitu žiadal súd, aby zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1.973,83 eur s príslušenstvom.

Z prehľadu splátok a úhrad je preukázateľné, že žalovaná uhradila splátky v celkovej výške 826,25 eur. Súd prvej inštancie posúdil Zmluvu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako zmluvu spotrebiteľskú; podrobil ju kontrole z hľadiska obsahu náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „z.č. 129/2010 Z.z.“). Dospel k záveru, že Zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti pohľadávky a výška RPMN je uvedená neurčito (§ 9 ods. 2 písm. f/, k/ z.č. 129/2010 Z.z.). Z dôvodu absencie zákonných náležitostí potom v zmysle § 11 ods. 1 b/ z.č. 129/2010 Z.z. vyhlásil úver, poskytnutý na základe Zmluvy, za bezúročný bez poplatkov. Žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.973,83 eur a vo zvyšnom príslušenstve žalobu zamietol.

Zohľadnil nepriaznivú sociálno-ekonomickú situáciu žalovanej a uložil jej povinnosť splniť dlh aj trovy v mesačných splátkach po 50,- eur vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh naraz; v časti, v ktorej žalobca zobral žalobu späť, súd prvej inštancie konanie zastavil.

Súd prvej inštancie rozhodol o veci samej ťažiskovo s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 2, § 53 ods. 2, 3 a 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“) a ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ a § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z..

O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd v zmysle § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30. júna 2016 (ďalej v texte aj „O.s.p.“), podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy a § 142 ods. 3 O.s.p. (aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu); v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Žalobca bol v podstatnej miere úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku v sume 129,50 eur, ktorý je tiež naviazaný na splátkový kalendár.

O trovách právneho zastúpenia rozhodol okresný súd osobitne podľa § 151 ods. 8 O.s.p., pričom zohľadnil dôvody osobitného zreteľa u žalovanej, spočívajúce v jej nepriaznivej sociálno-ekonomickej situácii a právnenému zástupcovi žalobcu náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd žalobu vo zvyšnom príslušenstve zamietol (tretí výrok), podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci zo strany okresného súdu. K námietke ohľadom zamietnutého príslušenstva žalobca s poukazom na § 121 ods. 3 OZ uviedol, že úroky z omeškania nie je možné zamieňať s pojmom úroky. Pri vyhlásení o bezúročnosti úveru nemá táto skutočnosť vplyv na povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania, na ktoré má veriteľ zákonný nárok (§ 517 ods. 2 OZ). Ešte právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť a zároveň vyzval žalovanú, aby do 3 dní od doručenia výzvy zaplatila dlžnú sumu. Výzva bola pri uplatnení fikcie doručenia žalovanej doručená dňa 09. augusta 2011; lehota 3 dní na zaplatenie uplynula dňa 12. augusta 2011. Úroky z omeškania teda patria žalobcovi odo dňa 13. augusta 2011, ktorý bol nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty na zaplatenie dlžnej sumy.

Žalobca v odvolaní namietal aj výrok o trovách konania, ktorým prvoinštančný súd nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia (štvrtý výrok). V konaní vyvinul maximálnu snahu na urovanie sporu mimosúdne, no neúspešne. Za účelom udržania vymožiteľnosti a nepremičania žalobného nároku mu neostávalo iné, ako uplatniť právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky v súdnom konaní. Nepriznanie uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia považuje s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. za nespravodlivé, v rozpore s procesnou zásadou úspechu v spore a zásadou zodpovednosti za výsledok

konania. Nepriaznivá finančná situácia na strane žalovanej nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa; tento inštitút by mal súd použiť iba výnimočne. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.973,83 eur od 13. augusta 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Predmetné konanie začalo pred 30. júnom 2016. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „C.s.p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil z nasledovných dôvodov:

6. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Odvolací súd po preskúmaní spisu a rozhodnutia súdu prvej inštancie zistil, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné. Zo skutkového stavu, zisteného prvoinštančným súdom vyplýva, že žalovaná nesplácala úver (pôžičku), poskytnutý právnym predchodcom žalobcu v dohodnutých splátkach a za dohodnutých podmienok. Žalobca sa preto dôvodne na súde prvej inštancie domáhal zaplatenia nesplatennej sumy úveru; keďže žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, uplatnil si žalobca aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ a § 11 ods. 1 písm. b/ z.č. 129/2010 Z.z. správne posúdil úver (pôžičku) za bezúročný a bez poplatkov.

8. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom okresného súdu ohľadom nepriznania nároku žalobcovi na zaplatenie úrokov z omeškania. Úroky (zmluvné) a úroky z omeškania nemožno navzájom zamieňať; nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vyplýva priamo zo zákona. V zmysle § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ je dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Z petitu žaloby je zrejmé, že žalobca si uplatňuje úrok z omeškania vo výške stanovenej zákonom (§ 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Názor prvoinštančného súdu, že pri vyhlásení o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa bezúročnosť dotýka aj úrokov z omeškania, je nesprávny. Uvedené potvrdzuje aj znenie ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa, spojenými so spotrebiteľským úverom, sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby, súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Citované ustanovenie vypočítava všetky náklady, ktoré sú spojené so spotrebiteľským úverom. Vyhlásenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa potom dotýka uvedených nákladov, nie však úrokov z omeškania.

9. Žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to od 13. augusta 2011, t.j. nasledujúci deň po uplynutí parížnej lehoty na plnenie, t.j. 3 dní po dátume, kedy došlo k zosplateniu úveru na základe vrátenia nedoručenej zásielky s predžalobnou upomienkou, adresovanou žalovanej (9. augusta + 3 dni = 12. augusta). Výška úroku z omeškania v zmysle § 3 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. predstavovala v čase zosplatenia úveru (09. august 2011) 9,50 %.

10. Žalobca ani žalovaná sa neodvolali do výroku rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.973,83 eur. Žalobca sa odvolal do nepriznaných úrokov z omeškania. Napriek viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom, zisteným súdom prvej inštancie (okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní), pre správnosť stanovenia výpočtu úrokov z omeškania musel krajský súd reagovať na nesprávne stanovenú sumu istiny, priznanú žalobcovi. Okresný súd priznal žalobcovi plnú výšku žalovanej sumy po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby, t.j. sumu istiny úveru po jeho vyhlásení za bezúročný a bez poplatkov (1.973,83 eur). Z obsahu spisu ale vyplýva, že žalovaná zaplatila právnenému predchodcovi žalobcu 826,25 eur, ktoré prvoinštančný súd opomenul odpočítať pri priznaní nároku žalobcovi.

Pri vyhlásení o bezúročnosti a bezpoplatkovosti je potrebné celkovú sumu, zaplatenú dlžníkom veriteľovi započítať do sumy istiny úveru. V uvedenom prípade celková suma istiny úveru, poskytnutá žalovanej, predstavovala 2.000,- eur; žalovaná zaplatila 826,25 eur, čo nerozporovala ani jedna zo sporových strán. Rozdiel týchto dvoch súm (2000,- eur - 826,25 eur = 1.173,75 eur) je potom sumou, na ktorú mal žalobca nárok a zároveň bola aj základom pre výpočet úroku z omeškania. Odvolací súd, súd viazaný odvolaním a jeho rozsahom, zistené skutočnosti nemohol aplikovať na zmenu výroku, ktorým prvoinštančný súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.973,83 eur, pretože tento výrok nebol napadnutý odvolaním ani jednou zo sporových strán. Avšak pre zrozumiteľnosť, prehľadnosť a jednoznačnosť (aj vykonateľnosť) odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil aj v druhom a v treťom výroku, a rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť okresným súdom priznanú (odvolaním nenapadnutú) sumu 1.973,83 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,50 % zo sumy 1.173,75 eur od 13. augusta 2011 do zaplatenia, so súdnym poplatkom 129,50 eur, všetko v mesačných splátkach po 50,- eur vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozhodnutia tak, že pri nezaplatení čo i len jednej splátky sa stane zročným celý dlh naraz; v požadovanom zvyšnom príslušenstve krajský súd žalobu zamietol. Druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý nebol napadnutý odvolaním, zostáva nedotknutý

11. Žalobca v odvolaní dôvodne namietal aj správnosť rozhodnutia vo výroku, ktorým mu prvoinštančný súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Okresný súd rozhodol o trovách právneho zastúpenia s poukazom na § 150 ods. O.s.p. (teraz § 257 C.s.p.). Na rozhodnutie o nepriznaní trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa je potrebné tieto dôvody preukázať. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie zdôvodnil iba vágnym skonštatovaním o nepriaznivej sociálno-ekonomickej situácii žalovanej bez toho, že by svoje tvrdenie náležite odôvodnil s poukazom na dôkazy, preukazujúce predmetnú nepriaznivú situáciu žalovanej. Ani zo spisu žiadne skutočnosti, odôvodňujúce použitie toho výnimočného zákonného ustanovenia nevyplývajú; odvolací súd dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. je potrebné v tomto výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Súd prvej inštancie po vrátení veci preskúma, či pre rozhodnutie o trovách konania ohľadom právneho zastúpenia existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Na takéto rozhodnutie je potrebné náležité zistenie a odôvodnenie s poukazom na konkrétne dôkazy, ktoré by preukázali nepriaznivú situáciu žalovanej.

Po prešetrení všetkých relevantných skutočností súd prvej inštancie opätovne rozhodne o nároku žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1, 2 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2, C.s.p. V odvolacom konaní boli obidve sporové strany úspešné iba čiastočne, preto odvolací súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).